

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se isvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnishtvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Slovensko dijaštvo na razpotju.

(Glas iz akademskih krogov.)

Dijaštvo je postalo v zadnjem času odločilen, ali pa vsaj eminenten faktor v avstrijski politiki. Znanstveno in strokovno delo ostaja v ozadju, politika, fanatizem in skrajna nestrpnost so stopile na njegovo mesto. A to velja le o nemškem dijaštvu; slovensko se skoraj še prosto gibati ne sme. Treba mi je samo omeniti rabnik na vseh onih avstrijskih vseučiliščih, katere pohajajo poleg privilegiranih Nemcev tudi Slovani, ki so v tako bogatem številu in v tako bogatih oblikah veljale odstopu prejšnjega ministerstva, in ki so nosile strogo protislovansko lice. Že tedaj smo imeli slovenski dijaki prilliko spoznati, v katerem obsegu velja akademiška prostost tudi za nas. Nemški burši so imeli patent na vsa izzivanja, na vsa nasilstva, a Slovane je pregnala policija, če so se hoteli zbrati na prijateljski sestanek in se pogovoriti o svojem položaju.

Mislili smo, da se vihar vsestranske razburjenosti z nastopom novega leta vsaj toliko poleže, da bode mogel vsak zopet hoditi za svojim poklicem, a ljuto smo varali. Z novim letom šele je zrasel greben nemškim buršem; v božičnih počitnicah so se šele napili one nemške zagrizenosti, ki jo trobijo nemški volkovi v svet. Napadati so začeli vse, kar je slovanskega, in če se slovanski dijaki predrznejo čuvati nad malimi pravicami, ki jih imajo, so provokatorji. Besnost nemških buršev na praški nemški univerzi prodira sistematično tudi v druga vseučilišča in obrača svojo strupeno ost z vso silo absolutne premoči proti slovanskemu dijaštvu in se obrača tudi že proti njeni osebnosti. Dospeli smo tako daleč, da je postala slovanska beseda na vseučiliščih tleh „nečuvana provokacija“ in da se smatra najneodolnejši slovanski pogovor kot zarota proti „starim nemškim pravicam“.

Vrhunec je dosegla nemška predrznost dne 29. t. m. na shodu nemških akademikov v Lito-mečicah. Srd proti vsemu Slovanstvu govori iz govorov in skrajna nemška oholost iz resolucij. Prišli smo v Avstriji že tako daleč, da je začelo dijaštvo diktirati vladi, da odstani svoje le opravičene odredbe. Žuga se s štrajkom, če se ne zadosti nemški oholosti, in skuša se pridobiti za ta pretenja somišljenikov na vseh drugih univerzah, kar pač ne bode težko. In proti vsemu temu je slovansko dijaštvo brez orožja.

Nevarnost, da se zatvorijo vsled tega skoro vse avstrijske univerze, je velika, ali premalo se pomisli na težke posledice, če se ta strah uresniči. Ni dvoma, da je v avstrijskem dijaštvu še dosti elementov, ki se bodo oktroiranju ukazov nemške zagrizenosti z vso odločnostjo uprli, ali izkušeni imamo dovolj, da simpatuje z ukrepi nemškega šovinizma tudi velik del profesorjev in da vlada nedolžnosti Slovanov nikakor ni vajena upoštevati. Položaj slovanskih, osobito pa slovenskih dijakov je torej kritičen dovolj.

Kar pa dela njih razmere še toliko bolj žalostne, je tužno dejstvo, da so v vseh svojih stiskah in vsi svoji onemoglosti proti silni premoči popolnoma osamljeni. Njih boj je tem hujši, ker ga morajo bojevati sami; vedno sramočenje njih jih peče tem bolj, ker ga morajo pogoltniti sami.

V koliko bolj ugodnih odnošajih so nasproti našim nemški burši! Zanje se zavzemajo profesorji in — kar je najvažnejše — tudi skoraj vsi poslanci od prvega do zadnjega moža. Nemški poslanci dobro uvidijo, kje imajo iskati svojih naslednikov, od koga naj se nadejajo uresničenj svojih zahtev. Oni uvidevajo, da morajo začeti obdelavati tla za prihodnost tam, kjer je koncentriran up in ponos narodov, učeča se mladina.

A slovenska delegacija žalibog v tej zadevi spi. Nje ne briga žalostni položaj slovenskih dijakov, nje ne briga stotera beda, ki vlada baš v slovenskem dijaštvu v mnogi meri in ki bode dosegla še večje dimenzije, ako se zatvorijo učilišča, s katerim dejstvom je spojena izguba vseh ustanov in izguba enega tečaja ali pa tudi leta. Nje ne mikajo dan na dan množice žalitve slovenske mladeži osobito na graški univerzi, a na Dunaju tudi ni dosti boljše. Ona nima srca napram stoterim krivicam, ki se gode slovenskim dijakom od njihovih nemških kolegov in od javnih oblastev. Ob nesrečnem domačem razporu in ob zgolj iluzorni spravi se pozabi na najvitalnejše interese slovenske prihodnosti, baš v času, ko se dela povsod drugod z največjo vnetostjo. Seveda, kaj briga slovenske poslance beda njih mladine v tujini; kaj jih moti njih žalostni položaj, saj še za časa državnozbornskih sej slovensko dijaštvo, menda razen „Danice“, ni imelo niti jedenkrat časti, pozdraviti zaupnika svojega naroda v svoji sredi! Še naše prošnje za vstopnice v državni zbor bile so glas vpijočega v puščavi, mej tem ko je nemškega dijaštva kar mrgolelo po galerijah. Zato pa poudarjam še jedenkrat, da čutimo svoj položaj tem huje, ker smo sami.

In vendar ne moremo drugače; obrniti se moramo v tem budem času jedino do Vas, čestiti gospodje poslanci. Ali ne uvidite, da smo na razpotju? Priti mora čas, da se predrugači marsikaj v naši državi, in mi Slovenci smo zadnji, ki bi se mogli s tem, kar imamo sedaj, zadovoljiti. Ali res mislite, da moremo svoj slovenski in slovanski ponos ukloniti tako daleč, da mirno gledamo vsakdanje žalitve, vsakdanja izzivanja, da se udamo navalu nemškega fanatizma, ker reagovati nanj bila bi naša poguba. In vendar nam nič drugega ne preostaja, kakor da jih vzamemo menda kot vsakdanji kruh pohlevno kot milodar in se z njimi sitimo, saj dostikrat drugega manjka, ali pa nam mora priti pomoč od Vas.

Sedaj je po našem mnenju napočil najugodnejši čas, da se uresniči že gorka želja naših blagih prvoboriteljev, — ki pa je v zadnjem času, žal, čisto zaspala — slovenska univerza v Ljubljani! — V domovino sili v teh hudih časih in neznosnih razmerah nam vsem srce, in doseči bi se to moralo, da se rabi le količkaj energije. Ves slovenski narod mora uvideti važnost, ki izvira zanj iz tega, ali se vzgaja njegova mladina v pravem narodnem duhu v osrčju njegove lepe domovine, ali pa kapitulira popolnoma pred tujčevsilo in prenese seboj v svoj delokrog mej domorodnimi brati strah pred krutostjo sosed in omahljivost mesto jeklene volje za narodno delo. In vendar nimamo v današnjih razmerah drugega prospekta, druge poti, kakor voliti mej to alternativo. Položaj slovenskega dijaštva v Gradcu in na Dunaju je toli žalosten, da

se ne bode mogel dolgo vzdržavati, če nam ne dojde nujna pomoč. Pomoči pa upamo opravičeno samo od onih, ki jim je poklonil narod naš svoje zaupanje in svoje zastopstvo. Če dela vse drugo, ne spimo mi, saj mora donesti požrtvovalno narodno delo stotere obresti. In uspeh v očigled sedanjim neznosnim razmeram, katere nam nudijo samo nado, da se bomo imeli občutljivo pokoriti za grehe nemške predrznosti, ne more in ne sme izostati.

Slovensko dijaštvo pa naj, v služaju, da se res zatvorijo vseučilišča, napravi takoj protesten shod v Ljubljani, in naj zahteva domačo univerzo, vsaj pravoslavno in modroslovno fakulteto, v drugem slučaju se pa naj shod vrši o velikonočnih praznikih, kjer se lahko dostojno, odločno označi naše stališče. Časi so postali resni in hudi; sovražnik dela z vsemi silami, zato imamo čuvati mi tem bolj, da ne zaspimo prilike, ki se nam ugodno nudi! Torej na delo in ne udajmo se nemški predrznosti in sili! Živela slovenska univerza v Ljubljani!

Slovenski visokošolec.

Deželni zbor kranjski.

(VI. seja dne 1. februarja)

Deželni glavar Detela je otvoril sejo in konstatoval sklepčnost zbornice. Zapisnik zadnje seje se je prečital in odobril, došla peticije in predloge pa so se odkazale pristojnim odsekom.

Posl. dr. Žitnik je poročal o odškodovanju nekaterih učiteljev za neobligatni pouk družega dež. jezika. Dež. zbor je bil 31. oktobra l. 1890. črtal za ta neobligatni pouk določeni kredit 600 gld. Vzlic temu pa se je poučevanje nadaljevalo, in sedaj zahteva dež. šolski svet, naj se za nagrado dotičnim učiteljem dovoli 2700 gld. Dež. šolski svet je imel dolžnost, naznaniti učiteljem, da kredit za nagrado ni več dovoljen, in dolžnost je bila dež. šolskega sveta, držati se sklepa dež. zbora. Dež. zbor mora varovati svoj ugled in ne more danes stati na drugem stališču, kakor je stal 31. oktobra 1890. Poročevalec je predlagal, naj se dovoli za leto 1890./91. za ta pouk naknadno 600 gld., ker je bil dež. zbor mej šolskim letom črtal kredit, ostanek zahtevane svote pa naj se odkloni.

Posl. dr. Schaffer je povdarjal, da je dež. šolski svet meseca decembra 1897. (!!!) naznanil učiteljem sklep dež. zbora z dne 31. oktobra 1890. leta, da je torej ta preporna stvar urejena. Zdagre samo za to, da se ugotovi opravičeni zahtevi učiteljev, kateri niso krivi, da jim dež. šolski svet ni naznanil sklepa dež. zbora. Govornik je predlagal, naj se za nagrado učiteljem za pouk družega dež. jezika od l. 1890./91. do 1895./96. dovoli 2700 gl. iz normalno-šolskega zaklada.

Dež. predsednik baron Hein je skušal dokazovati, da imajo učitelji pravico, zahtevati od dežele nagrado za neobligatni pouk nemškega jezika, češ, zakon določa, da dobé posebno nagrado za vse, kar storé, česar niso dolžni storiti. Dež. šolski svet ni učiteljem nakazal nagrade, in se je torej držal sklepa dež. zbora. Govornik je trdil, da ni dvoma, da člani dež. šolskega sveta niso vezani plačati te nagrade. Dež. predsednik je tudi trdil, da bi bil dež. zbor ne smel samo črtati poprej določenega kredita, ampak da bi bil moral vladi še s posebno resolucijo naznaniti svojo željo, in je končno priporočal, naj se dovolijo od dež. šolskega sveta zahtevane remuneracije.

Posl. Kalan je priznaval, da stališče dobrohotnosti napram učiteljem bi zahtevalo, da se izplača vsa nagrada. Vsi poslanci so v tem oziru jedini. Tu pa ne gre za pravičnost. Tisti, ki je zakrivil, da se učiteljem ni naznanilo, da ne dobé nagrade, je dolžan ta znesek pokriti. (Dobro-klici.) Stališče pravičnosti se mora povdarjati tudi napram deželni. Bolj s'ovesno, kakor s sklepom dež. zbora storjenim v javni seji se kako stvar ne more naznaniti, torej je povsem odveč, čakati še na kako resolucijo. Govornik pravi, da dežela ni dolžna plačati, kar je zakrivil dež. šolski svet. Dežela že itak nima nič govoriti glede šol, in da bi se še tu kratile pravice dež. zbora, proti temu moramo odločno protestovati.

Posl. Višnikar je rekel, da neče preiskovati, kdo je kriv, da so učitelji nadaljevali s poukom. Dež. šolski svet je imel dolžnost, obvestiti učitelje o sklepu dež. zbora, a ker se priznava, da imajo učitelji pravico do nagrade za l. 1890./91., naj se jim za to leto plača vse, kar so zaslužili. Govornik je predlagal, naj se dovoli 1060 gl. 20 kr.

Dež. predsednik baron Hein je pritrdil posl. Višnikarju za slučaj, da se ne dovoli vsa zahtevana svota in očital, da posl. Kalan ne priznava stališča pravičnosti.

Posl. Kalan je konstatoval, da je rekel, da je glede stališča pravičnosti in dobrohotnosti vsa zbornica jedina.

Poročevalec dr. Žitnik je naglašal, da je dež. šolski svet pač upravičen urejevati pouk v drugem dež. jeziku, a zaslišavši mnenje tistih, ki šolo vzdržujejo. Dež. šolski svet je vedel, kako je mnenje slovenske večine v dež. zboru. Dež. zbor ima pravico govoriti kaj naj se poučuje, ker to plačuje. S tem, da je dež. zbor odklonil kredit 600 gold, je že izrekel svojo željo in ni bilo treba nobene posebne resolucije. Deželnozborna slovenska manjšina je že l. 1889. izrekla, da je bil dotični ukaz o pouku družega deželnega jezika nezakonit. Kar je dež. zbor sklenil, pri tem mora ostati. Poročevalec se je izrekel proti Višnikarjevemu predlogu, češ, ako dež. šolski svet ni izhajal s 600 gl, zakaj ni postavil večje svote v proračun. Poročevalec je predlagal, naj se dovoli samo 600 gl.

Pri glasovanju je bil odklonjen predlog posl. dr. Schafferja in je bil vzprejet predlog posl. Višnikarja.

Posl. Povše je poročal o prošnji kmetijske poljužnice v št. Juriju pri Kranju za podporo v pokritje stroškov za nakupljene stroje in je predlagal, naj se prošnja odstopi dež. odboru, da dovoli primerno podporo. — Sprejeto.

Posl. Hribar je poročal o računskem sklepu dež. zaklada za leto 1896. in je predlagal, naj se olobri. Deželni zbor je odobril v seji dne 11. februarja 1896 l. proračun deželnega zaklada za l. 1896. s potrebščino 1.157.891 gold., s pokritjem 1.122.838 gl. d. torej s primankljajem 35.053 gold. Redni in izredni stroški so pa v navedenem proračunskem letu znašali 1.228.014 gl. 29 kr., redni in izredni prihodki 1.237.450 gl. 6 $\frac{1}{2}$ kr., tako da se kaže prebitka 9435 gl. 77 $\frac{1}{2}$ kr. Prišteva se temu prebitku proračunani primanjkljaj s 35.053 gl., se faktično gospodarjenje l. 1896. pokaže proti proračunu ugodneje za 44.488 gl. 77 $\frac{1}{2}$ kr. Skupna imovina je l. 1896. znašala 92.819 gl. 84 $\frac{1}{2}$ kr. — Odbreno.

Posl. Hribar je poročal o gledališkega zaklada računskem sklepu za l. 1896., in o proračunu za l. 1898. Računski sklep izkazuje za leto 1896. dokodkov 26.276 gl. 57 kr., izdatkov 210.468 gl. 61 $\frac{1}{2}$ kr. Razkaz imovine izkazuje skupno imovino 334.942 gl. 49 $\frac{1}{2}$ kr., dolgov 206.818 gl. 3 kr., imovina se je torej zvišala za 428 gl. 89 kr. Proračun za l. 1898. izkazuje potrebščino 11.541 gl., pokritja 11.572 gl., primankljaja je torej 31 gl. Poročevalec je predlagal, naj se računski sklep in proračun odobrita. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji vodstva baronice Lichtenthurnove sirotišnice za podporo za napravo šolske opravne in je predlagal, naj se dovoli 25 gl. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o računskem sklepu garancijskega zaklada dolenjskih železnic, o razkazu imovine za l. 1896. in o proračunu za leto 1898. Poročevalec je opozarjal, da bode deželi prihodnje leto za dolenjske železnice plačati precejšnje svote, a koliko bode prispevala, je odvisno od tega, koliko del bode izvršiti. Računski sklep za l. 1896. izkazuje dohodkov 128.639 gl. 15 kr., izdatkov 82.224 gl. 91 kr. Skupna imovina izkazuje pre-

moženja 141.414 gl. 24 kr. Proračun izkazuje prihodka 32.065 gl. in — za zdaj — nikake potrebščine, ker ni znano koliko se bo potrebovalo. — Odbreno.

Posl. dr. Žitnik je poročal o prošnji Marije Salokar, vdove okrožnega zdravnika v Metliki, za pokojnino in je predlagal, naj se dovoli miloščina letnih 200 gl. in 20 gl. vzgojnine za vsacega otroka. — Sprejeto.

Posl. Globočnik je poročal o zadevi nameravanega vodovoda za Ambrus in okolico in je predlagal, naj se zakon glede zgradbe vodovoda v Ambrusu v polnem obsegu razveljavi in naj se sprejme resolucija, s katero se naroča dež. odboru, da v prihodnjem zasedanju predloži načrt in proračun o preskrbljenju Sahe Krajine z vodo in sicer potom vodjakov.

Po nekih opomnjah dež. predsednika barona Heina je posl. dr. Papež dolžil dež. stavbinski urad, da njemu in raznim strokovnjakom svoj čas ni dal pravih podatkov glede oskrbovalnih stroškov za ambruški vodovod in potem predlagal, naj se za napravo vodnjakov takoj dovoli 10.000 gl.

Posl. dr. Schaffer se je izrekel proti predlogu dra. Papeža, ker ne gre kar tako brez vseh predidnih posvetovanj dovoljevati večjih svot, in je predlagal, naj se vsa stvar vrne finančnemu odseku.

Posl. Povše je priporočal predlog dra. Papeža.

Posl. Hribar je opozarjal, da so troški za dež. kulturo silno narasli. S svoto, katero je sedaj predlagal dra. Papež, je že za l. 1898 disponirano. Govornik je priznal potrebo vodnjakov, a rekel, da se ne more ničesar ukreniti, dokler se ne ve, koliko bode stvar veljala. Taki predlogi, kakor Papežev, so sicer jako popularni in se da z njimi pri volilcih veliko doseči, ali zbornica takega postopanja ne sme podpirati. Govornik je rekel, da ni bil nikdar mnenja, kakor dr. Papež, da bodo vzdrževalni troški znašali 150 gl. na leto, ko bi bil veljal vodovod 110.000 gl., in je opozarjal, da je v prihodnje treba previdno in pametno delati. Vodnjake bo dež. zbor rad dovolil ali le na podlagi konkretnih predlogov. Govornik je nasvetoval, naj se vzprejme predlog odsekov in naj se odklonita tako Papežev kakor Schafferjev predlog.

Posl. dr. Papež je prosil, naj bi zbornica glasovala za predlog dra. Schafferja, ker že ni upanja, da obvelja njegov predlog. Ko sta še govorila posl. dr. Žitnik in poročevalec Globočnik je zbornica sprejela Schafferjev predlog.

Posl. Globočnik je poročal o uvrstitvi v cestnem okraju Radovljica nahajajoče se občinske ceste, ki se odcepi od podkorenske državne ceste pri Podinskem znamenju in drži do stare šole v Mošnjah, mej okrajne ceste in je predlagal, ker je treba poizvedbe popolniti in ker ni dokaza, da se je cestni odbor za to uvrstitev izrekel, naj se dež. odboru naroči popolniti poizvedbe in potem o stvari poročati v prihodnjem zasedanju.

Posl. Povše je priporočal, naj se rečena cesta takoj uvrsti mej okrajne ceste.

Glavar Detela je trdil, da se je radovljiški cestni odbor že izrekel za uvrstitev.

Posl. Murnik je predlagal, naj se vsa stvar vrne upravnemu odseku, da o njej poroča v jedni prihodnji seji.

Poročevalec posl. Globočnik je naglašal, da je treba pri vseh taci zadevah dokazov, da se je poklicani cestni odbor izrekel v tem ali onem zmislu. Tu ni dokazov, in zato naj se sprejme odsekov predlog.

Zbornica je vzprejela Murnikov predlog.

Posl. Globočnik je poročal o prošnji obč. zastopa vrhniškega za združitev občine Vrhnika v tri samostojne občine in je predlagal, naj se prošnja odkloni.

Posl. Jelovšek je v daljšem govoru pojasnil vrhniške razmere in predlagal zakonski načrt, s katerim se združi Vrhnika na tri samostojne občine.

Posl. dr. Tavčar je rekel, da je predgovornik očital poročevalcu površnost in torej tudi njemu kot poročevalcu dež. odbora, katero očitanje mora odkloniti. Rekel je: Nisem sicer častni občan vrhniški (Posl. Lenarčič: Tudi ne boš! — Veselost.), a vzlic temu se mi ne more očitati, da nimam dobrega srca za Vrhniko. To sem pokazal, ko je šlo za združitev Hriba z Vrhniko, pa bilo bi preveč, če bi glasoval za Jelovškov predlog. Tega nihče ne taji, da je dostikrat potreba, da se kaka občina raz-

druži, a s tem je dež. zbor preradodaren. Treba bi bilo — ako hoče dež. zbor odstraniti v ne-sterih občinah vladajoče neznosne razmere — prenarediti obč. zakon v tem zmislu, da se bodo mogle združevati male občine. Četudi dobi Jelovšek potrebne glasove za svoj predlog, vendar ni upanja, da se Vrhnika razdeli. Kdor prečita prepričevalno izjavo vlade, se uveri, da ne bo zakon sankcioniran in dež. zbor se je trudil za golo teorijo. Argumenti Jelovškovi so slabotni. Res, da je na Kranjskem mnogo manjših občin, a naj prečita tudi letne proračune teh občin. Te občine so tako majhne, da morajo pobirati 60 do 70 % doklade, samo da plačajo svojemu županu 50 gl. Dandanes je vsaka občina, ki ima manj kakor 1000 prebivalcev mrtva, in nesreča je, če se še manjše občine ustanovljajo. Občina, ki ima 400 prebivalcev, ne more ničesar storiti za svoje ubožce, ničesar za šole, ničesar za ceste. Govornik je priporočal odsekov predlog.

Posl. Lenarčič je v daljšem govoru pojasnil vrhniške razmere in dokazoval, da bi bila razdružitev v občem interesu in da so vsi pogoji dani za dober razvoj razdruženih občin ter priporočal Jelovškov predlog.

Deželni predsednik baron Hein je dokazal, da je po občinskem redu lahko mogoče pravično varovati tudi nasprotujoče si interese vseh delov kake občine, če tudi se varuje skupnost. Dalje je poudarjal velike težave, katere imajo male občine s preskrbljevanjem siromakov, in težave, katere jim prouzročajo troški za upravo. Govornik je opozarjal na preklavrne razmere, katere vladajo v tem oziru ponekod na Štajerskem in zlasti na silno slabo obč. upravo v takih malih občinah. Vrhnika je sedaj cvetoča občina. Uprava je dobra in deležna so je tudi okoliške občine. Zdaj pa se hoče ta cvetoča občina razdreti in ustvariti se hočejo male občine, ki bodo na najnižji stopnji administracije. Končno je govornik izjavil, da je vlada odločno nasprotna nasvetovani razdelitvi.

Posl. dr. Schaffer je imenoval Jelovškov predlog nevarnim; kar je Jelovšek imenoval malih občin, vsaka je dokaz, da ne kaže občin razdeljevati, ker so vse imenovane male občine v sila slabih razmerah in zato se je govornik izrekel proti Jelovškemu predlogu.

Po kratkem faktučnem popravku posl. Jelovška je poročevalec posl. Globočnik ovrgel za razdelitev vrhniške občine navedene argumente, opozarjal na težave, katere bodo imele občine poleg sedanjih še s tem, da jim nalaga novi civilno-pravdni red novih bremen, in priporočal, naj se vzprejme odsekov predlog.

Pri glasovanju je bil predlog posl. Jelovška odklonjen in vzprejet odsekov predlog.

Posl. Povše je poročal o uvrstitvi ceste Ježice-Višmarje mej okrajne ceste in je predlagal: V cestnem okraju ljubljanska okolica se nahajajoča občinska cesta, ki se na Ježici mej hišama št. 14 in 15. od Dunajske državne ceste odcepi in drži čez Savlje-Kleče in Višmarje do stika z ljubeljsko državno cesto pri erarskem distančnem kamnu km 7.400 (5/7), se uvrsti mej okrajne ceste. — Sprejeto.

Ostale točke dnevnega reda se rešijo v prihodnji seji.

Konec seje so poslanec Pfeifer in tovariši interpelovali vlado glede tolmačenja novih davčnih zakonov z ozirom na obnovljene vinograde.

Deželni predsednik baron Hein je rekel, da predloži interpelacijo finančnemu ministerstvu.

Naposled je volila zbornica adresni odsek in so bili vanj izvoljeni poslanci Grasselli, Hribar (načelnik), baron Lichtenberg (namestnik), dr. Papež, Povše, dr. Schaffer, baron Schwegel, dr. Tavčar, dr. Žitnik (poročevalec).

Prihodnja seja bo v petek.

V Ljubljani, 3. februarja.

Nagodbena pogajanja. Dasi se vrše neprestana pogajanja ter so sedaj ogerski ministri na Dunaju, sedaj avstrijski v Budimpešti, niso imele doslej vse seje še nobenega uspeha. Kabineta se niti v principijalnem vprašanju, ali se naj skliče kvotna deputacija ali ne, nista zjedini. Avstrijska vlada ni mogla niti povedati ali in kdaj se skliče državni zbor, in če bi se predloge v državnem zboru sprejele ali ne. Ogerska vlada pa meni, da ima avstrijska vlada že sedaj gotova poročstva, da se sestane kmalu delaven parlament, dotlej bo ogerska vlada počakala. Ogrji ponujajo kvoto 34:1 odstotkov.

Evropsko-orijentirano vprašanje. Vest, da je určija dovolila Rusiji z vsakoršnimi ladijami pred skozi morso ožino Bospora, se je nekod smala za odškodnino, da je Rusija odstopila od kandidature grškega princa Jurija za krcanskega guvernerja. Ta kombinacija pa je do cela napačna, ajti princ nastopi v kratkem potovanje po evropskih dvorih, kjer se bo predstavil kot bodoči guverner. Splošno se sodi, da se bo sultan udal, ako e mu zamajči integriteta njegovega cesarstva ter e kakorkoli določi, da ne more Kreta pripasti Griji. Tudi rusko-angleška napetost pojmlje; doseglo e je neko, doslej še neznanu sporazumljenje radi Fort-Arthurja in Talien-vana.

Splošna šolska dolžnost v Rusiji. Kuratorji aznih šolskih okrajev, ki so bili poklicani v Peterburg, da se izrazijo glede predloga o splošni šolski dolžnosti, so po veliki večini za predlog. V krožnici, katero je guverner Stavropolski izdal o em predmetu, pravi vlada: Vsak Rus vedi, da hoče ar Nikolaj II., naj zna kolikor mogoče hitro vsa Rusija čitati in pisati. Vsak Rus ve, koliko je stala ruske kmete popolna nevednost. Vsak Rus, ki ljubi svojo domovino, se mora zato potruditi, da se carjeva želja izpolni čim preje. Oblastva naj torej vse storé, da se razširi po carstvu luč omike!

Klerikalizem v francoski vojski. Klerikalizem je v francoski vojski neverjetno razširjen. Kakor povsod, imajo tudi na Francoskem klerikalci, na čelu jim škofje in različni prelatje, največ denarja, s katerim polagoma dosežejo vse. In tako so ustanovili doslej že 96 vojaških katoliških klubov, ki so nekaki privatni „kafé-restavranti“. Različne igre, ceneni tobak in izborne smotke privabljajo vojake; razen tega frankirajo klerikalni posestniki vsa pisma, katera napišejo vojaki v klubu. Tik klubov so kapele. Večina oficirskih dam je mej pokroviteljicami vojaških klubov, v večjih garnizijah pa je navadno soproga zapovedujočega generala predsednica pokroviteljic. Klerikalci pač vedó, kako se treba lotiti stvari, da se navežejo tudi oficirji, generali na klube! Zato pa imajo častniki, ki so proti takim klubom, malo prijateljev mej višjimi oficirji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. februarja.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri dopoldne ob 10. uri sejo. Dnevnega reda radi pomankanja prostora nismo mogli priobčiti.

— (Osebnostna vest.) Mestni inženjer v Ljubljani, gospod Ivan Sbrizaj, imenovan je deželnim inženjerjem namesto v Prago odišlega bivšega deželnega inženjerja prof. Vladimira Hraskega.

— (Klerikalna poštenost v pravi luči.) V torek je „Slovenec“ zopet priobčil članek, iz kojega se razvidi, da je bilo tega nepoštenega lista vnanje za spravo sam humbug, golo politično sleparstvo. Ko smo čitali ta članek, nismo hoteli verovati svojim očem, in živo smo se spominjali besed o „moralni propalosti“, katere je dr. Šušteršič v sobotnem „Slovencu“ okrog sebe metal. V torek je bila ta moralna propalost na svojem mestu, v soboto pa ne! „Slovenec“ je torej v torek zvečer ob sedmi uri svojim lahkovernim čitateljem objavil, da je sprave konec, in da je narodna stranka, koje glasilo je graška „Tagespost“, zakrivila, če se ni mogla pošteni in lojalna sprava dr. Šušteršičeva doseči. Ravno tedaj, če se ne motimo okrog sedme ure zvečer, pa je bil sklican deželnozborni klub katoliško-narodne stranke, da se posvetuje o ponudbah glede sprave, katere so bile že torek zjutraj temu klubu od strani deželnozbornega narodnega kluba izročene. Tega posvetovanja udeležila sta se tudi Žitnik in Kalan, glavna urednika našega poštenega in lojalnega „Slovenca“, torej gospoda, ki sta dobro vedela, da se je narodni klub končno, ko mu ni došla nikaka ponudba, vendarle odločil, staviti svoje ponudbe, katerih redakcija pa je naravno nekaj časa zahtevala. In tako do zadnje pike sestavljene in redigovane ponudbe, ki naj bi služile v podlago dotičnim razpravam, prevzel je dr. Papež, ki je pa že v nedeljo vedel, da jih dobi, v torek zjutraj mej deželnozborni sejo, ter je še na isti dan zvečer sklical svoj klub v posvetovanje. Redakterja Žitnik in Kalan tega pri graški „Tagesposti“ pač nista mogla izvedeti, lahko

bi bila pa vse to izvedela, če bi bila povprašala deželnega poslanca dr. Ignacija Žitnika, ali pa deželnega poslanca kanonika Kalana! Živel torej poštenost, in posebno klerikalna poštenost! Morda pridejo ti ljudje vendar-le do zavesti, katere reči so take, da morajo provzročiti senzacijo, če že ne radi družega, pa radi tega, ker pričajo o moralni propalosti, ki se časih skriva — pod talarjem. Družega komentarija ni treba!

— (Narodnjaštvo „Slov. Lista“.) Ta listič, ki pisari tako, kakor da so njegovi patroni vzeli vse narodno mišljenje v zakup, je v zadnji svoji številki posvetil daljšo notico stvari, o kateri so poročali „Deutsche Stimmen aus Krain und Küstenland“ pod pomembnim zaglavjem „Deutsches Kunstleben in Krain“. „Slov. List“ dela reklamo za sina slovenskega pesnika in pisatelja, ki je sodeloval pri nekem nemškem koncertu, za nemško filharmonično društvo in za njega nemškega učitelja Gerstnerja. Izvrstno! Brez dvoma je vsaj jedna interesovanih oseb naročena na „Slov. List“. Dočim se „Slov. List“ na jedni strani peha za korist konkurenčnemu zavodu „Glasbene Matice“ in za korist dotičnega zavoda, grdi na drugi strani narodno trgovstvo ljubljansko in ves trgovski stan radi trgovskega plesa. Kakor znano, prirejajo trgovci skoro vsako leto velik ples na korist trgovskemu bolniškemu in podpornemu društvu. Ta ples prireda vsi trgovci, slovenski in nemški, skupno. Doslej se je vršil vedno v kazini, letos pa so narodni trgovci izposlovali, da se bode vršil v „Narodnem domu“. To so zahtevali, da se na ta način pokaže, da slovensko trgovstvo v društvu ravno toliko velja, kakor nemško. Nam se zdi, da gre slovenskemu trgovskemu stanu za to najtoplejše priznanje, in da ni zaslužilo, da je „Slovenski List“ radi tega sramoti. „Slovenski List“ se zlasti zaganja v gospoda J. C. Mayerja, kateri stoji na čelu društvu in na čelu odbora za prireditev trgovskega plesa. Gosp. Mayer je nemškega mišljenja, ali priznati se mu mora, da nobenemu svojih slovenskih uslužbencev ni še nikdar kratil svobode, sodelovati pri narodnih društvih itd., priznati se mu mora, da si je za trgovinsko društvo pridobil velikanskih zaslug, in da se niti jeden trenotek ni ustavljal želji slovenskih trgovcev, prirediti letošnji trgovski ples v „Narodnem domu“, zategadel pa so tudi napadi „Slovenskega Lista“ vsaj skrajno breztaktni in žaljivi za vse trgovce ljubljanske. Čudil se tem napadom pač nihče ne bode. Kakor vsem klerikalnim listom, je pač tudi „Slovenskemu Listu“ prvo sredstvo v boju: obrekovanje.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bode na korist vrle heroine gđne. Terševe prvokrat predstavljala krasna Wilbrandtova drama „Arija in Mesalina“.

— (Slovensko gledališče.) „Norma“ je lani našemu občinstvu nenavadno ugajala in je zategadel umevno, da se je že dlje časa čula želja, naj se ta opera zopet uprizori. Tej želji je intendantca včeraj ustregla. Ker so bile sinoči vse vloge v istih rokah, kakor v lanski sezoni, nam čitatelji gotovo odpusté, ako opustimo obširnejšo oceno cele predstave oziroma posamičnih pevk in pevcev, ter da, sklicujé se na svoje lanske referate, katerim nimamo ničesar dostaviti, samo v obče konstatujemo, da je bila predstava gladka in točna izvzemši neke negotovosti v orkestru, katere se morajo z ozirom na naporno delovanje vojaške godbe v predpustnem času pač oprostiti. Občinstvo je sosebno odlikovalo gđ. Ševčikovo in poleg nje gospo Inemannovo, kakor tudi g. Raskoviča in g. Fedyczkowskega, a tudi gđ. Nigrinovi in g. Rusu in zboru ne odrekamo zasluženega priznanja. Gledališče je bilo skoro razprodano.

— (I. ljubljansko „kolesarsko društvo“ v Ljubljani) priredi v soboto dne 5. svečana t. l. ob 8. uri zvečer jour-fixe v gostilni gosp. Alojzija Zajca na Rimski cesti.

— (Ogenj v dimniku.) V ponedeljek popoldne vnele so se saje v dimniku hiše št. 10 na Dolenjski cesti. Gorelo je že s plamenom iz dimnika. Ogenj sta zadušila Anton Vider, nočni čuvaj na Dolenjskem kolodvoru in čevljar Karol Goršič. Ogenj je nastal vsled tega, ker ni bil dimnik dobro oznažen.

— (Imenovanja.) Notarski kandidat Ignacij Huth v Konjicah na Štajerskem je imenovan notarjem v Kranjski gori. — Deželni šolski svet kranjski je imenoval stalnimi naslednje začasne učitelje in učiteljice: gosp. Rozo Pirkovič za Polhov Gradec, gosp. Gizelo Eisenhardt za Belopeč, g. Jož. Berganta za Vinico, g. Frana

Zupančiča za Radovico, g. Rad. Schillerja za Črnomelj in g. Ivana Zupančiča za Kolovrat. — Sodnim pristavom v Šoštanj je imenovan avskultant g. dr. Herman Neuberger, sodni pristav g. Albert Kokol v Šoštanju je premeščen v Maribor.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 3. februarja. Vsled nečuvnih nasilstev nemških visokošolcev so vsa predavanja na tehnikih in na vseučiliščih sistirana, na vseučiliščih do 10. t. m., na tehnikih na nedoločen čas. Burši so se od 8. ure zjutraj do opoldne klatili od dvorane do dvorane in z žvižganjem, teptanjem in razsajanjem prisilili profesorje da so zapustili dvorano. Zlasti surovo so se obnašali napram častitljivemu starčku, duhovniku Müllnerju, in napram Jagiću. Pri Jagiću so burši, katerih ni nobeden pri njem inskribiran, toliko časa tulili „Abzug Krowot“, da je nehal predavati. Na klinikah niso burši v svoji bestijalnosti niti bolnikom prizanašali. Vrata v dvorano prof. Zuckerkandla so bila zaklenjena. Burši so jih ulomili in s palicami napadli zbrane poslušalce in bolnike. Opoldne je dal rektor Toldt nabiti razglas, s katerim naznanja, da se predavanja sistirajo in da se bo proti podivjanim buršem postopalo z vso strogostjo. Senat se je sešel ob 1. uri na sejo.

Dunaj 3. februarja. Na tehnikih so nemški burši priredili danes velike izgrede. Izvedeli so bili, da pride danes deputacija slovenskih dijakov k rektorju, in zbralo se je več sto buršev, da zabranijo deputaciji pot na tehniko. Rektor je dijake prosil, naj puste dijake k njemu, a burši so se vdali le v toliko, da so sklenili glasovati o rektorjevi želji. Prof. Prokop je dijake svaril, a zaman. Sklenili so, da deputacije ne puste k rektorju in to tudi dosegli. Rektor je potem rekel dijakom, da so profesorje, ki so jih doslej podpirali, zapeljali in da je počenjanje buršev spravilo v nevarnost akad. svobodo.

Dunaj 1. februarja. Slovanski visokošolci so sklenili prirediti shod, na katerem bodo protestovali proti sistiranju predavanj, ker je sistiranje neutemeljeno in ker nikakor ne gre, da bi slovanski dijaki imeli škodo radi nemške preširnosti.

Dunaj 3. februarja. Ob 1/2 12 uri je nastala mej nemškimi burši in slovanskimi dijaki velika rabuka. Burši so dijake psovali s „Powidnation“ in drugimi psovki in jih napadli s palicami ter jih hoteli vreči iz vseučilišča. Slovanski dijaki, kateri so bili v veliki manjšini, so v silobranu vzeli nože v roke in se ustavljali napadalcem. Pedeli so prihiteli in se seveda zavzeli za burše.

Dunaj 3. februarja. Židovski visokošolci so sklenili izročiti akad. senatoma adresu, s katero naznanjajo, da se nemškimi buršem ne morejo pridružiti, ker ti žide preganjajo, slovanskim dijakom pa radi praških dogodbe.

Dunaj 3. februarja. Včeraj se je vršil tu velik češki ljudski shod, na katerem je urednik „Narodnih Listov“, Penížek, govoril o Koliskovem zakonu in mej drugim rekel, ako bi kranjski dež. zbor storil tak sklep, kakor dolenjeavstrijski, bi nemški nacionalski hitro poklicali cesarja Viljema, da pošlje nekaj pruskih regimentov v Ljubljano.

Gradec 3. februarja. Vsa predavanja so sistirana. Nemški dijaki so profesorje prosili, naj ne predavajo in profesorji so jim z veseljem ustregli.

Praga 3. februarja. Niti na nemškem vseučilišču niti na tehnikih ni predavanj. Sodi se, da zapre vlada oba zavoda za 14 dni.

Praga 3. februarja. Posl. dr. Engel izjavlja v svojem listu, da člani češke parlamentarne komisije ne nasprotujejo nameravani premembi jezikovnih naredb, ako se varuje ravnopravnost obeh narodov na Češkem in ako privolijo Nemci, da se začne o teh premembah zaupna pogajanja.

Pariz 3. februarja. „Figaro“ prijavlja zanimiv interview z grofom Badenijem, kateri je naglašal, da je odstopil vsled pouličnih izgrediv, da pa je njegovo delo ostalo zmagovito. Rekel je, da more Avstrijo rešiti samo federalizem.

V petek, dné 4. februarja 1898.

Na kovist heroini „Dramatičnega društva“ gospodični Zdenki Teršovi.

Noviteta!

Prvikrat:

Noviteta!

Arija in Mesalina.

Založna v petih dejanjih. Spisal Adolf Wilbrandt, poslovenil Alojzij Benkovič. Vprizoril režiser g. R. Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7¹/₂ uri. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo, dné 6. februarja 1898.

Iz uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Antona Novljana posestvo v Orlem, cenjeno 650 gl., dné 5. februarja in 7. marca v Ljubljani. Matevža Zalarja zemljišča v Čehovem, cenjena 4137 gl. 96 kr., dne 7. februarja v Cirknici. Antona Tomšiča posestvo v Knežaku, cenjeno 1320 gl., (v drugič), in Jakoba Franka zemljišča v Čeljah, cenjeno 1900 gl., oba dne 7. februarja v Ilirski Bistrici.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Januarj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
1.	9. zvečer	740,4	5,2	sl. jvzh.	skoro jas.	0,0
2.	7. zjutraj	739,0	-1,5	sl. svzh.	del. obl.	
	2. popol.	734,8	10,9	p. m. jzah.	del. obl.	
3.	9. zvečer	729,5	5,3	sl. szah.	jasno	13,8
	7. zjutraj	726,6	0,5	sr. jvzh.	sneg	
	2. popol.	726,9	3,0	sr. vsvzh.	oblačno	

Srednja temperatura torška in srede 7,9° in 4,9°, za 9,5° in 6,4° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 3. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gl.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	gl.	50	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gl.	50	kr.
Avstrijska krona renta 4%	102	gl.	85	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gl.	45	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gl.	40	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	932	gl.	—	kr.
Kreditne delnice	363	gl.	75	kr.
London vista	120	gl.	05	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gl.	75	kr.
20 mark	11	gl.	75	kr.
20 frankov	9	gl.	53	kr.
Italijanski bankovci	45	gl.	35	kr.
C. kr. cekini	5	gl.	68	kr.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je poklical Vsemogočni našo ljubo hčerko, oziroma sestrico

MILKO

danes ob 12. uri, po kratki, mučni boleznii, v nežni triletni starosti k sebi v boljše življenje.

Pogreb nepozabne bude v Begunjah dné 3. t. m. popoldne.

V Begunjah nad Cerknico, 2. svečana 1898.

Antonija in Ivan Stergulec, roditelja. — Ivanka in Mimi, sestrici. — Stanke in Mirko, brata. (177)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob boleznii in smrti naše preljube soproge, oziroma matere in sestri, gospe

Ane Novak

za mnogoštevilno spremstvo drage rajnce k večnemu počitku, kakor tudi za poklonjene krasne vence izrekamo vsem udeležnikom, prijateljem in znancem svojo najsrčnejšo zahvalo.

Osobito in posebej zahvaljujemo se iskreno častitemu g. predsedniku Šišenske čitalnice, kakor tudi vsem čast. gg. društvenikom te čitalnice ter velečenjenim gg. uradnikom in poduradnikom državne železnice.

V Šiški, dné 3. svečana 1898.

(184)

Zalujoci ostali.

Stanovanje

s 4 sobami v I. nadstropji se odda za I. majnik v Filip Supančičevi hiši na Tržaški cesti. (180—1)

Spretni

kotlarski kovači in ključavničarji se vzprejmejo

v G. Tönies-a tovarni za stroje v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevic, Plznja Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Praga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. Praga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Geneve Curiba, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina Ljubna, Celovca, Linc, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — **Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—25)

POZOR!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi.

Upravništvo „Ljubljanskega Zvona“.

Uradno dovoljena

I. najstarejša posreovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni priporočila in namešča (183)

službe iskajoče vsake vrste (moške in ženske) za tukaj in drugod. Za kolikor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

Mnogoletni pisar

Išče službe pri c. kr. sodnji, pri c. kr. notarijatu ali advokaturi. — Ponudbe se prosijo: Savsko predmestje št. 25, Kranj.

V Filipovem dvorcu, Spitalske ulice,

3 stanovanja

takoj oddajo. (182—1)

Na prodaj je

1 meterski cent (171—2)

čistega medu.

Ponudbe vzprejema upravništvo „Slov. Nar.“.

Išče se

prodajalka

dobro vzurjena in kolikor mogoče samostojna v trgovini z različnim blagom, kramarskim, špicerijskim i. dr. Služba se more takoj nastopiti. Plača po dogovoru. Prednost imajo prosilke, ki morejo položiti nekoliko kavicje. (178—1)

Pismene ponudbe s spričevali in podatki o dosežanjem službovanju — ako mogoče s fotografijo — vzprejema do 12. februarja t. l. — ali pove naslov upravništvo „Slov. Naroda“.

Kupčijski les (panji) na prodaj!

V planini Komenda na Jezerskem je 1243 kubičnih metrov kupčijskih panjev, čiste bele smrekovine, na pripravnem kraju, pri potu zravnanih, na prodaj. Kdor jih želi kupiti, naj pošlje svojo ponudbo, skrajno do 28. februarja 1898 komendatorju na R-berci, pošta Miklauzhof na Koroškem. (165—2)

Srečke za princa Evgena spomenik.

(71—10)

Glavni dobitek:

75.000 kron vrednosti.

Srečke à 50 kr. priporočila J. C. Mayer v Ljubljani.

Predzadnji teden.

Otvoritev gostilne.

Udano podpisani naznanja s tem, da je odprl v Strelških ulicah št. 8

gostilno z dolenjsko vinopivnico.

Toči se priljubljeni dolenjski „Stadtberger“ iz vinograda gospoda Dreise-ta, kakor tudi najizbornejše Koslerjevo marčno pivo. (163—3)

Zagotavljajoč vedno realno postrežbo, prosi za mnogobrojen obisk

Avgust Pavšek.

Kdor izmed gospodov lastnikov konj potrebuje na spomlad lepo, angleško

komatno opravo

ali brhko, ogersko

jukersko opravo

naj se obrne na podpisane in si jo naroči.

Istotam je bogata zaloga obrtnih in drugih oprav. Kompletne jahalne oprave za civil in za vojaštvo, sedla, vajeti, uzde in vse v to stroko spadajoče predmete.

Velika zaloga gajželj, blšev, jahalnih pallo in palčie tudi s srebrnim okovom.

Kdor bi potreboval za potovalno sezono lep, močan kovček ali torbo, naj že zdaj iste naroči, ki se izdelujejo pri meni po želji.

Za gospode tovarnarje in posestnike mlinov priporočam močna strojna jermena iz najboljšega ljubljanskega in inozemskega usnja, katero imam vedno v zalogi.

P. n. občinstvo opozarjam na to, da sem si v desetih letih v prvih dunajskih in budimpeštanskih tovarnah in delavnicah pridobil toliko prakse, da morem tukaj z vsakomur konkurirati, tako, da nikomur ni več treba kaj finega za drag denar si naročati od drugod, ker se isto dobi pri meni ceneje in isto tako elegantno in bolje izdelano, ker je pri meni vse delano na roko.

Vse sedlarske, jermenarske, torbarske in usnjegalanterijske poprave se izvajajo hitro in po ceni. Vnanja naročila se izvršujejo realno.

Prav mnogobrojnih naročil in naročb se nadejajoč belježim

z velespoštovanjem

Franc Primožič jermenar

Sv. Petra cesta št. 34, v Ljubljani.

(90—6)